

Kad dođe vrijeme da napokon kročite u ovu našu krasnu školicu, postanete dio uobičajene srednjoškolske rulje. Uz previše novih stvari koje bi trebalo zapamtiti, neke ipak lakše od drugih pamtimo.

To su one stvari koje nisu zapisane u nastavnim planovima ili koje će vam reći nastavnici, zapravo su to neka nepisana pravila kojih se svi drže od pamtivijeka, odnosno od prije koju godinu kad je gimnazija i stigla u Benkovac. Jedno od takvih nepisanih pravila je i ono da se gimnazijalci i ekonomisti ne slažu baš najbolje.

Uvijek postoje iznimke i možda i vaš najbolji prijatelj ili prijateljica idu baš u suprotni smjer, ali zanemarimo iznimke. U prvo vrijeme nam se to čini glupavo, ali što je-tu je, ubrzo ćete shvatiti da je sve to gola istina. Ili možda nije...?

Ja kao jedna gimnazijalka teško da ću objektivno napisati članak, a kamoli da ću ga usmjeriti protiv mojih gimnazijalaca, ali ipak moram priznati da ja osobno nemam ništa protiv ekonomista, no tradicija je tradicija. Nema u ovoj priči negativaca niti neprijatelja, radi se samo o nekom prestižu u školu. Bezvezna posla, koja nam prikrate sate i sate dosade. Ali ipak zanima me kako je to sve počelo, i tko je prvi rekao da se gimnazijalci i ekonomisti ne podnose.

Kad bi upitali jednog ekonomista ili ekonomisticu vrlo će vam vjerojatno reći da su gimnazijalci štreberi i da im je škola na prvom mjestu, kao i da im profesori popuštaju samo zato jer su gimnazija. A ako upitate jednog gimnazijalca ili gimnazijalku ekonomiste će vam opisati kao hrpu besposličara koji se kroz srednju školu više provlače nego što to zasluže. Nekad se oni bune jer samo gimnazija ide u Zadar ili Zagreb, nekad se mi bunimo jer imaju više slobodnih sati...Bla, bla, bla...

Bilo kako bilo, mislim da i profesori imaju svoj udio u svemu tome, naime najčešća rečenica koju ćete od njih čuti bit će „gimnazijalci su elita, budući intelektualci“ ili kad su ljuti zbog neučenja reći će „niste vi ekonomisti“. Pa vi sad, bili ekonomisti ili gimnazijalci lako zaključite neke stvarčice.

Svakodnevno po žutom tisku čitamo o raznim Dikanima i Vlatkama, Simonicama i Anticama i ostalim, pošto se ne smijem izraziti psovkom, reći ću glupostima, pa tako i u našoj školi eto taj sukob između gimnazije i ekonomske traje samo za onih 7 sati, kad nam je dosadno. A kad se navečer svi skupa nađemo na piću, nitko više nikoga ne pita je li ovaj drugi gimnazijalac i ekonomist.

I na kraju, sve to možemo nazvati jednom velikom saponicom koju nažalost ne možete gledati na HTV-u, ali traje svakim radnim danom od 8 do 13:25, otprilike.

Marijana Kardum | G3

